Написав Ірина Косарук
Неділя, 28 липня 2013, 11:01

Щасливі дітки, що мають тата,
Що мають маму і теплий дім,
І хліб й до хліба,- всього в достатку,
Та Слово Боже читають їм.

Вони пізнали молитви силу,
В сердечках іхніх горить любов..
І мама й тато їм говорили,
Що Божий Син пролляв за них Кров.

На їхніх лицях усмішка щира,
Хвалу співають Творцю вуста..
А скільки може дитяча віра!
Щасливі діти, що знають Христа.

Гріха темрява весь світ покрила,
Здається, нема беззаконню кінця.
Е сім`ї, там, де ворожа сила
Поруйнувала дитячі серця.

Там дітки часто голодні й голі,
Не знають ласки і теплоти.
А мама й тато в хмільних напоях
Для себе втіху та радість знайшли.

Дитячі очки не раз заплачуть.
О, хто про Бога розкаже їм?
Про Того, Хто усе знає й бачить,
Хто може радість принести в дім.

А їхні душі зболіли, знаю.
Наносить рани гнітючий гріх.
За них молитись ми щиро маєм,
Щоб по молитвах Господь поміг.

Якщо ж пройдемо повз сліз та горя,
І в серці тільки байдуже зітхнем,
То як складеться дитяча доля?
Ми ж перед Богом за це звіт складем.

Бурян насіє в ті душі ворог,
І знов народить поганий плід,
І будуть діти страждати знову.
Та в світі й так вже багато бід!

Якщо у серці любов до Бога,

То хай твої не мовчать вуста,-
Неси до Нього людські тривоги,
І поклади їх до ніг Христа.

І Він почує твої молитви,
Бог знає стежку до тих сердець,-
З батьками будуть радіти діти,
Що їх Небесний знайшов Отець.

Тож Бог чекає, щоб ми в проломі
За душі стали в останній час.
Він звершить роботу у кожному домі,
Коли молитву почує від нас.